ANUL III — No. 694

EDIȚIA ANTEIA

SAMBATA 15 DECEMBRE 1890

Numĕrul 10 Bani

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In Bucuresci la casa Administrației
Din Județe și Streinĕtate prin mandate postale

Un an in țară 30 lei; in streinĕtate 50
Șĕse luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Bani

ANUNCIURILE

Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc direct la administrație.
Din PARIS la *Agenția Liberă*, C. Adam și *Agenția Havas*.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10 | Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ | REDACȚIA: Strada Nouă, 10

Bucuresci 14 Decembre

Transilvania[1] ori Basarabia?

Prin discursul d-luĭ I. Grădișteanu, urmat de aproape de acela al d-luĭ Valerian Ursianu, cestiunea Românilor de peste Carpațĭ a fost adusă la tribuna Parlamentuluĭ român. Cu ce rezultat? Cu nicĭ unul, dacă e vorba de un rezultat practic și imediat. Cu făgăduiala de marĭ rezultate pentru viitor, dacă vom vedea în ele — cum credem că îndreptățițĭ sîntem să vedem — *un început*, inaugurarea uneĭ nouĕ, inteligente și bărbăteștĭ atitudinĭ din partea oamenilor politicĭ ai acesteĭ țărĭ față cu interesele și aspirațiile legitime ale *raseĭ* româneștĭ.

Nu cunoaștem până acum de cât în trăsăturĭ sumare și in concluziile lor, aceste discursurĭ, nu ne vom ocupa așa dară maĭ de aproape de ele. Felicitând — după câte știm — pe autoriĭ lor și mulțumindu-le din inimă, ne vom ocupa numaĭ de incidentele parlamentare cărora aŭ dat naștere.

In privința rĕspunsuluĭ D-luĭ Lahovary, de care gazetele ungureștĭ fac astă-zĭ atâta caz, nu vom zice nimic. Orĭ-care altul în locul dênsuluĭ ar fi rĕspuns tot așa saŭ *cam* așa. Ast-fel de rĕspunsurĭ se fac pretutindenĭ după un tipic consacrat și constatat și nu indică nimic.

Nu ne vom opri nicĭ asupra voturilor Cameréĭ; până ce nu avem alăturĭ de noĭ un aliat și o armată gata să treacă munțiĭ, ele nu pot fi altele. Incidentele carĭ ne interesează aŭ fost provocate de D-nul Nădejde, deputat *socialist*.

A fost de ajuns după cum știm ca d. Grădișteanu să atingă suferințele Românilor de peste Carpațĭ, pentru ca D. Nădejde să 'l întrerupă și să 'l apostrofeze pomenind pe cele a le *Basarabieĭ*; iar când D. Valerian Ursianu a presintat un amendament în favoarea celor d'întêĭ, deputatul socialist i-a astupat drumul cu un altul, propunênd înbrățișarea alianțeĭ Puterilor centrale și resboiŭ Rusieĭ până la exterminare...

Eĭ bine, acest *joc* al D-luĭ Nădejde este neleal și necinstit, de prisos a maĭ zice: *neromânesc*. Fiind-că vine de la un *socialist*, nicĭ nu l'aș maĭ releva și dacă totuși o fac e pentru că *tactica* D-luĭ Nădejde o regăseștĭ maĭ la toțĭ emigranțiĭ basarabenĭ și la o mulțime de *Moldovenĭ*.

Am zis *tactica* și mânțin cuvîntul. Scopul eĭ vĕdit este să se paraliseze orĭ-ce încercare de a se ajuta din această țară Românimea de peste Carpațĭ cum se emite o idee în acest scop, cum se crează o societate, d. Nădejde, saŭ altul care i se aseamĕnă, vine și insinuă că Basarabia lipsește din program. De aicĭ învinuirea că ideea este strîmtă, că inițiatoriĭ sunt niște esclusiviștĭ și prin urmare rĕĭ Românĭ. Ast-fel de insinuărĭ și de învinuirĭ s'aŭ adus odinioară Societățiĭ Carpațiĭ; cu ast-fel de argumente tinerimea din Iașĭ, fără să-șĭ dea poate samă, umblă astă-zĭ să incurce acțiunea demnă și inteligentă a tinerimeĭ din Bucurescĭ, în loc de a i se asocia eĭ. Cestiunea Transilvanieĭ nu poate fi atinsă, nu poate fi sulevată, fără să nu i se arunce imediat în cale, ca *rivală* și *concurentă*, cestiunea Basarabieĭ.

Ce rĕĭ Românĭ sunt toțĭ aceia carĭ se îndeletnicesc în această manoperă meschină! Eŭ îĭ întreb: ce aŭ făcut până astăzĭ pentru Româniĭ din Basarabia, ce aŭ scris, ce aŭ organizat? Căcĭ dacă aŭ făcut ceva, aceasta le-ar ușura poziția, fără să le-o salveze. Dar n'aŭ făcut nimic. Ceea ce-ĭ pasionează nu este naționalitatea, idealul lor nu este reconstituirea patrieĭ romăne. Inrolațĭ, direct saŭ indirect, în socialismul și nihilismul cosmopolit, între dînșiĭ eĭ rîd de ceea ce ne încălzește și ne animă pe noĭ, ceilalțĭ. Eĭ nu umblă să înăbușească glasul acelora carĭ pronunță cuvîntul *Transilvania* pentru a se putea auzi celalt, *al Basarabieĭ*, ci pentru ca nicĭ unul nicĭ altul să nu fie rostit și auzit.

E timp ca acești inimicĭ de specie nouă aĭ naționalitățiĭ noastre să fie demascațĭ. Odată știind fie cine ceea ce se ascunde în dosul patriotismuluĭ lor fățarnic, eĭ nu vor maĭ fi un pericol. Tinerimea de bună credință, dar fără experiență și credulă, amăgită astă-zĭ de eĭ, le va întoarce atuncĭ spatele cu desgust.

Sfîrșim adresându-ne către această tinerime și zicêndu-ĭ: avem de făcut revendicărĭ într'o parte și într'alta, pentru a reconstitui vechia putere a coloniilor luĭ Traian. Ca să atingem acest scop n'ajunge *să simțim*, trebue *să și lucrăm*; din sfera simpatiiler platonice și a speculațiilor deșerte, trebue să ne coborîm la realitate și să angajăm o acțiune *practică*. Ceea-ce ni se impune imediat este o metodă, o procedare reflectată și treptată. Poporul italian nu s'a emancipat și nu s'a unit de odată. Valorosul Piemont și-a îndreptat privirile și acțiunea întâiŭ asupra uneĭ provinciĭ, apoĭ asupra alteia, fără să îngreuneze saŭ să compromită revendicarea de azĭ, prin declarațiĭ inoportune asupra celeĭ de mâine. Impilațiĭ simțiaŭ necesitatea acesteĭ metode și când uniĭ se liberaŭ și se uniaŭ, ceĭ rĕmașĭ se resignaŭ așteptându-șĭ rîndul lor. Tot această procedare ni se impune și nouĕ, Românilor, dacă vrem cu sinceritate unirea noastră. Ea se impune de-o potrivă guvernuluĭ, opiniuniĭ, preseĭ, orĭ-căreĭ inițiative private. Proclamând dreptul nostru de revendicare de-odată în toate direcțiunile, ne împrăștiem energia în aceeașĭ proporție în care ne înmulțim dușmaniĭ și ne osândim singurĭ la neputință, dacă nu chiar la propria noastră peire.

Și cu ce trebue să începem? Asupra căreĭ provinciĭ să ne aruncăm întâĭ privirile? Pe cine să ni-l declarăm dușman și pe cine să ni-l menagiăm de aliat? *Instinctul* ne va povățui în această orientare maĭ bine și maĭ sigur de cât toate prevederile și combinațiile politiceĭ de Stat. Sub impulsia luĭ noĭ ne simțim deja atrașĭ spre Ardeal, cum Ardealul se simte atras spre noĭ. Acolo găsim și în configurația geografică a pămêntuluĭ, și în numĕrul și valoarea acelora carĭ îl locuesc, o chezășie nu numaĭ pentru succesul primeĭ acțiunĭ de revendicare, dar pentru buna ducere până în sfîrșit a tuturor celor-l'alte. Acolo, în acea făptură politică, nedreaptă și violentă, care separă astă-zĭ România de patru milioane de Românĭ, acolo e ceva putred...

Acolo este de dat.

Adevĕrul.

(1) Prin Transilvania, înțelegem toate provinciile române de sub dominația Austro-Maghiară, (N. R.)

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Intrebăm dar:

Çe se face cu ceĭ 12000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

PENTRU saŭ CONTRA

Extrag următoarele rîndurĭ dintr'un articol subscris de D. Gh. Panu, rîndurĭ carĭ conțin sentimente de independență demne de toată lauda:

Intreaga Cameră știe cum votez eŭ in toate chestiile, căcĭ nu'mĭ ascund votul nicĭ o dată; considerând ca o rușine ascunderea votuluĭ când mĕ duc la urnă cu colegiĭ meĭ din minoritate carĭ pun bila lor alăturea cu a mea.

Fiind-că nu sunt deputat și prin urmare nu pot ști cum votează D. Gh. Panu în unele chestiunĭ, aŭ libertatea de a-ĭ pune următoarea întrebare:

Doresc a ști dacă șeful radicalilor a votat **pentru** *saŭ* **contra** *amendamentuluĭ propus de D. Gh Vernescu, în discuțiunea rĕspunsuluĭ la Mesagiu.*

Nu aș comite această indiscrețiune față cu un deputat care nu are curajul opiniunilor sale, dar directorul politic al ziaruluĭ Lupta *nu'șĭ ascunde votul și întreaga Cameră știe cum votează.*

Imĭ place a crede că D. Gh. Panu mĕ va onora cu un rĕspuns.

Prevĭŭ pe șeful radicalilor că tăcerea sa o voiŭ considera'o ca și cum ar fi votat **contra** *amendamentuluĭ D luĭ Gh. Vernescu de care am vorbit maĭ sus.*

A. V. B.

Mișcarea Trenurilor

Linia *Bucureștĭ-Vârcior*. deschisă.
„ *Bucureștĭ Giurgiu* închisă.
„ *Bucureștĭ-Predeal* deschisă.
„ *Bucureștĭ-Feteștĭ* închisă.
„ *Costeștĭ-Măgurele* închisă.
„ *Bucureștĭ-Brăila* direct închisă și călătorește prin *Mărășeștĭ Tecucĭ*.
„ *Bucureștĭ-Iașĭ*, deschisă.

Tóte liniile telegrafice din preajma Bucureștilor sînt întrerupte.

La *Ciulnița* este întroenit un tren. Saŭ pornit ajutoare cu săniile.

Până la 10 ore dimineața nicĭ un serviciŭ telegrafic nu ne-a sosit; comunicațiunile telegrafice un moment restabilite ierĭ, sînt din noŭ întrerupte.

Filantropia

Vremea este aspră, vîntul suflă cu putere, zăpada mare și gerul strânge în ghiarele sale pe nevoiașĭ, desculțĭ, desbrăcațĭ și flămânzĭ.

Sunt mulțĭ generoșĭ, carĭ din prisosul lor pot alina câte-va zile suferințele celor lipsițĭ, dar le este foarte greŭ d'a căuta și găsi iarășĭ pe nevoiașĭ și de aceea Primăria Capitaleĭ s'a gândit — și foarte bine a făcut — d'a distribuit liste nominale — pe fie-care suburbie — pentru aceĭ carĭ merită a fi ajutațĭ.

Orĭ-ce cuvinte de înduioșare sunt — credem — de prisos, să lăsăm pe însușĭ capul orașuluĭ să facă apel către cetățeniĭ avuțĭ aĭ Capitaleĭ spre a veni în ajutor.

Apel

Iubițĭ concetățenĭ,

In apropierea sĕrbătorilor naștereĭ Domnuluĭ, carĭ sunt zile de rugăciune, de liniște, de repaos și de mulțumire pentru toțĭ, autoritatea Comunală se crede datoare a veni în ajutorul populațiuneĭ sărace din capitală, fără deosebire de naționalitate saŭ de religie.

Numĕrul familielor și al persoanelor sărace aflate în suferință este foarte mare, pentru ca Primăria, cu mijloacele sale restrânse, să poată aduce mângâiere celor ce merită, și să poată alina suferințele, care apasă greŭ, maĭ ales acum când asprimea timpuluĭ de iarnă face viața maĭ grea.

In vedere că Primăria are sub a sa îngrijire 303 copiĭ săracĭ și orfanĭ pe care 'ĭ întreține și carĭ urmează să fie și eĭ mângâiațĭ cu ocasiunea sĕrbătorilor, maĭ ales că sunt lipsițĭ de tată și mamă,

Sub-semnatul, primar al Capitaleĭ, încredințat de sentimentele înalte și caritabile carĭ animează populația Capitaleĭ, face un călduros apel cătră d-voastră, iubițĭ concetățenĭ, și în special către inimile filantropice, rugându-le să bine-voiască a acorda obolul lor pentru ceĭ în lipsă.

Primăria în acest scop a deschis liste de sub scriere și a însărcinat o comisiune la Secretariatul Primărieĭ pentru a primi ajutoare de tot felul, cum: haine, rufe, lemne, substanțe alimentare și banĭ.

Din parte-ne am fi foarte fericițĭ dacă și cele-l-alte orașe ar procede ca și Capitala Țereĭ, însă cât se poate de curând, căcĭ cine dă maĭ iute dă îndoit.

Rege și Rege

Este surprinzĕtor lucru, maĭ ales pentru noĭ Româniĭ, dinasticismul Italienilor.

De toate se vor lega Italieniĭ și ziarele lor, *în politică*, dar de Rege nu vorbesc nimic de cât cu respect și iubire; și aceasta nu doară pentru că legile îĭ opresc.

Legile spun multe, dar nu toate se bagă în seamă, și dovada cea maĭ puternică o vedem la noĭ, unde tocmaĭ ceĭ chemațĭ să le observe maĭ mult, ceĭ carĭ datorĭ sunt să facă și pe alțiĭ să le observe, tocmaĭ eĭ le calcă ceĭ d'întâiŭ: guvernanțiĭ actualĭ.

Humbert al Italieĭ nu poate eși din palatul sĕŭ, nu poate merge într'un oraș, fără ca în tot-d'a-una să nu i se facă manifestațiunĭ imposante, manifestațiunĭ pline de căldură și — ceva maĭ mult — manifestațiunĭ cu adevĕrat spontanee.

La noĭ, când prea rare-orĭ Regele are nevoe să meargă într'un oraș, poliția dă pe brâncĭ cu câte-va zile maĭ înainte pentru ca să convingă și să constrângă pe orășenĭ ca să meargă întru întâmpinare'ĭ cu florĭ și să scoată steagurĭ și covoare pe la casele lor.

Și, cu toată munca poliției și manifestele Prefecților și Primarilor, d'abia vezĭ o velință la câte un balcon și 7—8 stegulețe — multe de hârtie — la distanță de câte 300—400 metri; iar întru întâmpinare'ĭ les autoritățile, — și nicĭ acelea în complect — orășeniĭ maĭ supușĭ influențelor polițieneștĭ, puținĭ curioșĭ și copiĭ, toțĭ plinĭ de cea maĭ adâncă indiferență.

In Italia Humbert e numit — și în adevĕr este — *Tatăl Italienilor*: la noĭ, Carol de Hohenzollern a purtat și poartă diferite numirĭ, prin care cele maĭ ușoare aŭ fost și sunt acele de *Ulan Prusian*, *Spion Prusian; Trădător al Țăreĭ; Vînzĕtor al Românieĭ*, și în general nicĭ nu e cunoscut de cât sub numele de Neamțul — ce e drept cu *N* mare.

In Italia, la orĭ-ce fel de nevoe, de la mic până la mare ar sări și s'ar sacrifica pentru *Iubitul Humbert*; la noĭ, nu știŭ câțĭ s'ar găsi care, într'o împrejurare nenorocită, ar arăta cea maĭ mică părere de rĕŭ pentru Carol al nostru.

Care să fie oare cauza acestor deosebirĭ? Să fie oare Româniĭ niște oamenĭ inculțĭ, niște oamenĭ rĕĭ, fără inimă, fără patriotism?

. . . .

— In 1881 și 1882, Italia de nord suferi mult din cauza inundațiunilor și cea de mijloc din cauza cutremuruluĭ abruzzez.

Orașe întregĭ se ruinară de apă și cutremur, și familiĭ numeroase remaseră pe drumurĭ, fără nicĭ un mijloc de existență.

Cel d'intîĭ care alergă la locul desastruluĭ, care încurajă populațiunea, care din caseta'ĭ privată împărți ajutoare cu mâna largă, fu regele Humbert.

— In 1883 un cutremur îngrozitor distruse atâtea orașe în insula Ischia, și numaĭ în Casamicciola ucise peste șase miĭ persoane din toate clasele sociale.

Cel d'intîiŭ care se arătă printre ruinele amenințătoare, care bravă moartea și dete aproape un milion celor lovițĭ de nenorocire, fu Marele Humbert; și atât de crud fu isbit de marele desastru, de suferințele fiilor sĕĭ, a poporuluĭ italian, în cât în acea zi pĕrul 'ĭ încărunți.

— In 1884, holera asiatică, această teribilă coasă a morțeĭ, făcu ravaje înspăimântătoare în frumosul Neapol.

Și în zilele de 13 și 14 August, atuncĭ când îngrozitorul morb secera câte 20,000 oamenĭ pe zi, când populațiunea căzuse în cea maĭ adâncă desperare, atuncĭ se arătă generosul Humbert, care intră prin bordeele infecte ale populațiuneĭ mizerabile, mângâiă pe aceștĭ fiĭ vitregĭ aĭ soarteĭ, dădu doctoriĭ cu mâna'ĭ proprie celor bolnavĭ, îngenunchie și se rugă lângă ceĭ morțĭ ajută într'un mod regal și încurajă o întreagă populațiune de 600,000 suflete.

Și lumea remase uimită înaintea mărețuluĭ curagiŭ, a imenseĭ iubirĭ ce le arăta Regele Humbert; lumea reluă și ea curagiŭ, se strânse în jurul luĭ și 'ĭ făcu o manifestațiune ne maĭ vĕzută, o manifestațiune care făcu pe toțĭ să plângă ca niște copiĭ și.... plânse și acest mare Părinte al Italieĭ.

Ast-fel e Regele Italieĭ.

Se coboară în mijlocul poporuluĭ, se bucură de bucuriile luĭ și suferă de suferințele luĭ.

La noĭ, e surd Regele la gemĕtul nenorociților; El respiră aerul curat al munților, e plin de fericirea omuluĭ care are de toate și nu duce grije de nevoĭ.

Un incendiŭ consumă un oraș întreg, și e lucru mare când Regele trimite o mie de leĭ. Se face subscripțiĭ pentru Ateneŭ și Regele ia bilete de lotărie, ca doară va câștiga ceva. Un căpitan reclamă contra uneĭ nedreptățĭ patente și Regele încuviințează trimeterea luĭ la închisoare, iar... generalul Manu e numit Prim-Ministru al Țăreĭ în capul unor oamenĭ care nu reprezintă nimic.

Maĭ e și alt-ceva.

Humbert e italian neaoș, din străvechea dinastie națională de Savoia.

Carol e german, din familia Hohenzollern-Sigmaringen, care, mare va fi în Germania, dar aci are defectul de a fi rĕmas nu numaĭ străin de Țară, dar dușman tuturor aspirațiunilor noastre naționale.

U. C.

Din Constanța

5 ASASINATE

Domnule Director,

Constatând că stimabilul D-v. ziar între cele mai serioase este cel mai rĕspândit în țară, îmi permit a vĕ ruga să bine-voiți a'mi deschide o coloană într'însul pentru a se publica nenorocirile ce aŭ căzut pe locuitorii Constanței de un timp încoace.

Inchipuiți-vĕ în două luni se comit în Constanța cinci (5) crime, ast-fel că astăzi nici un locuitor nu mai e sigur de viața sa.

Iată faptele:

In Septembre se asasină o femee în posiție de către amantul sĕŭ, ziua înamiaza mare, nu mult după aceia se găsește la viile din marginea orașului un cadavru împușcat la tîmpla stîngă; nu se uită acea crimă și în Noembre un soldat în fața forței publice lovește de 4 ori cu cuțitul un turc; la 5 Decembre se găsește în baia damelor din mare cadavrul unui om fără cap și astă noapte o locomotivă a drumului de fer face bucăți un nenorocit lucrător.

Dacă aceste crime în interval așa de scurt s'ar fi comis în Londra saŭ Paris, care aŭ populație de peste 2 milioane locuitori încă s'ar fi alarmat publicul. Vĕ las să vĕ închipuiți ce spaimă a intrat în locuitorii Constanței. Arătându-vĕ în resumat crimele să vĕ esplic modul de constatare și descoperire a autorilor de cei în drept.

Intâia crimă a fost comisă de un țigan asupra amantei sale, nu a fost nevoe de constatare dificilă, căci autorul a fost cunoscut.

La a 2 crimă: Un pândar de la vii denunță pe la finele lui Septembre că pe malul viilor este un cadavru; imediat se transportă la fața locului Polițaiul orașului însoțit de doctor și substitutul de procuror Câmpeanu; ajungând acolo aŭ vĕzut un cadavru bine îmbrăcat, cu o pălărie *gris*, lungit pe partea dealului spre vale, doctorul apropiindu-se a invitat și pe autorități să se apropie să vadă bine. Onor. D. Polițaiŭ însă în loc de a asista și constata se mărginește a zice: „eî! *mon cher*, un bețiv care s'a sinucis". Doctorul însă observînd bine cadavrul declară că la mijloc e crimă și invită autoritatea să se seziseze de fapt; D. Polițaiŭ nu găsește alt mai bun decât a se întoarce la birje și a pleca acasă. Substitutul însă disposează transportarea cadavrului la Spital, unde invitând pe Poliție a asista, D. Polițaiŭ le rĕspunde că e la masă și nu se poate deranja: ast-fel că constarea a făcut-o doctorul și substitutul; ce constată? găsește în hainele cadavrului un pachet tutun calitatea I început, o cheie de ceasornic și un bilet scris pe hârtie de aceia ce se învelește zahărul, zicând într'însul, „*Sunt un nenorocit, nu am nici un mijloc de existență și mĕ omor*" fără însă a'și declara numele saŭ locul de unde este. Lângă cadavru s'a găsit 5 gloanțe de revolver, hainele în bună stare, însă busunarul de la piept din'întru al hainei scos afară. In busunare nici o monedă saŭ alt-ceva, cadavrul era în putrefacție complectă, doctorul a declarat că a fost comisă o crimă de 3 saŭ 4 luni de zile; nu s'a găsit nici revolverul lângă cartușe, presupunerea era dar că individul a fost asasinat și jefuit și ca să se presupue că s'a sinucis s'a pus în haine biletul găsit; credem însă că e crimă căci cum poate cine-va să'și esplice că la cadavru s'a găsit tutun de 1 leŭ și chei de ceasornic, și nu s'a găsit nici bani nici ceasornicul; dacă el se sinucidea apoi revolverul nu putea dispare singur.

Ce urmăriri credeți că s'aŭ făcut? Când substitutul a dat ordin gardistului a sta la poartă, gardistul îi rĕspunde că nu poate sta fiind-că are ordin a se duce la postul sĕŭ, ast-fel că pleacă fără a aduce cel puțin o birje Primarului. Substitutul, vĕzĕnd aceasta, se duce la Prefect spre a-i comunica că Polițaiul nu-i dă concurs și rezultatul a fost că Substitutul a fost mutat în 10 zile în județul Argeș saŭ alt district, așa că acea crimă a rĕmas necunoscută. Cadavrul nu se știe al cui este, iar autorii cine știe unde aŭ mai comis saŭ comit alte crime.

Al 3-lea caz iată cum se petrecu: Un soldat, după ce se îmbată și face un scandal ne mai auzit, pleacă liniștit, se duce la o dughiană închisă, cum intră nu știŭ, însă fură șeapte cuțite pescărești; fiind urmărit se duse la un turc unde fără a fi împiedicat de cine-va, îl lovește de 4 ori cu cuțitul pe nenorocitul de turc și tocmai după comiterea crimei sosește poliția de'l prinde.

Crima a 4-a și cea mai îngrozitoare se petrecu ast-fel: La 5 Decembre, un om de la Hotel Carol cu un băiaș observă dîră de sânge pe jos; urmărind dîra, îl conduce la baia damelor, unde voind a împinge ușa simte un obstacol, împingând'o mai cu forță, se deschide ușa și vĕd îngroziți un trunchiŭ de om fără cap; avizând parchetul, mulțumită numai activităței și inteligenței Procurorului d. Adrian se descoperă că, cadavrul este al unui căruțaș de aici, care e și proprietar, se presupune că individul a fost strangulat de niște mocani în casa lui, băgat în sac și dus la malu mării unde i se tăiă capul, iar trunchiul s'a băgat în bae cu picioarele rezemate de ușe, ast-fel că acel ce va deschide ușa să întîmpine rezistența, — ieri însă un d. ofițer observând pe malu mării de sub bulevard sânge, a urmărit și a vĕzut că sub pavilionul al 2-lea după bulevard era un lac de sânge, probabil că cadavrul a fost tăiat acolo și capul aruncat în fântână. Astă-zi s'a dus parchetul să constate și să sondeze puțul, nu știŭ ce va fi făcut; atât am putut afla că Poliția nici aici nu a dat concursul, ast-fel că a pus în poziție și pe actualul substitut să se ducă la Prefect să reclame contra administrației. Ce va fi făcut nu știŭ până în prezent.

Cazul al 5-lea se petrece că astă-zi în zori de zi, manevrând mașina pe linie a zdrobit pe un nenorocit. Cazul se anchetează.

Iată dar, d-le Director, 5 crime în 2 luni. Ar zice cine-va că Constanța e refugiul criminalilor. Tot ceea-ce vĕ pot spune însă e că, în adevĕr, în Constanța unde se pot transporta cadavrele în saci fără a fi opriți de cine-va, cu atât mai mult se poate asasina oameni fără deranjament, apoi cum să nu se comită crime, când din 50 gardiști ce se plătesc de comună, 25 aproape sunt ca servitori pe la comisari, polițai, administratori, prefecți și cine mai știe unde. Cum o să se păzească orașul când d. polițai se servește de 3 gardiști în casa sa, și nu vrea să se derangeze de la masă când îl chiamă un procuror; apoi cum să se supună d-sa unui băețel de substitut; el care a fost mare Prefect în vremuri de tristă memorie; apoi d-sa are clubul d-sale, apoi sindrofiile, ce! dacă e Polițai să nu mai petreacă ci să-și vadă numai de serviciŭ? Apoi serviciul îl face comisarul și ipistații. D-sa e șef, are destulă trudă cu iscălitul hârtiilor, apoi unde mai pui că și Prefectul e bun și nu'l observă. Ceea-ce ne miră, e că, cunoscênd activitatea Prefectului, nu înțelegem cum ține în capul poliției un ast-fel de om care mai bine ar fi în orchestra teatrului de cât să garanteze viața cetățenilor.

Apoi, d-le polițai, mai lasă Macaua și Mausu! mai lasă sindrofiile și gardiștii pune-i mai bine la postul lor și la ordinul procurorilor și observă că pe Bulevard și mahalale se poate omorî lesne, cum s'a întîmplat, fără să se vadă nasul gardistului căci nici nu are de unde. Dacă criminalii ar ști că sunt gardiști, fii sigur că s'ar feri de a comite crime. E rușine să se omoare lumea pe drum în timpul de acum! E rușine să se spargă 2 case de fier în fața gardiștilor și autoritaților fără să se simță hoții!

Rugăm pe d. Ministru de Interne a face să fim protegiați contra asasinilor, căci am ajuns mai rĕŭ ca în timpul Turcilor, atunci cel puțin te așteptai la lovire, acum te lovește neașteptat.

Rugăm pe d. prefect Scheletti să ia mĕsuri mai riguroase ca Poliția să'și facă datoria în conștiință cum se face în toate părțile țerii.

Ridicați și d-v., d-le Director, glasul puternic să nu mai fim lăsați în voia hoților și asasinilor, căci nu mai avem siguranță nici pe ziua de mâine.

Sunt interpretul tuturor cetățenilor, d-le Director, și cred că veți bine-voi a ne veni în ajutor.

Al dv. Amic
C. Georgescu.

Constanța, 11 Decembre 1890.

CRONICA ȘTIINȚIFICA

Despre Dispozițiunea Congestivă

Ceea ce numeaŭ cei vechi *plethoră sanguină*, diateză congestivă, și pe care noi o vom numi numai, „dispoziție pentru congestiune", este o stare generală care constă în tendința prisosirii de sânge, în încetinirea și stagnarea liquidului sanguin în vase. Atonia saŭ alterarea pereților vasculari și împuținarea forței impulsive a inimi sînt pricinile cele mai generale ale stării congestive. Iar efectele 'i sînt foarte variate, dupe organele atinse: Când e un viscer important (ficatul, crierul) atins de congestiune se înțelege că pronosticul e mai serios de cât când e vorba de o mică articulație (gută) saŭ de o porțiune limitată a tegumentului extern (eczema artritică).

Abstinența și dieta sînt modificatoare puternice ale opririi sanguinice capilare. Unul din cei mai mari doctori francezi din secolul 18-lea zicea în testamentul sĕŭ: „Las dupe mine doi doctori mari: dieta și apa". Este adeverit că abstinența alimentară, înlesnind mișcarea desasimilatoare interstițială, împrăștie opririle și imbuibările circulatoare. Resorbțiunea celulară fiind activată, accelerată, inițiativa unor noi *ictus* congestive se găsește ast-fel amânată prin dietă.

Mai cu seamă când mănîncă seara, sînt datori congestivii să se ferească de a'și umple stomahul. Ei trebue să caute alimentele puțin reparatoare, acrișoare, cari restrâng sanguificarea nu numai făcênd mai puțin intens procesul nutritiv, dar chiar silind la sudori și la urinare.

Regimul cel mai bun pentru congestivi consistă în lapte și în alimentele mucilaginoase. Micșorând energia digestivă și humectând mucoasa gastro-intestinală alimentele acestea aŭ o activitate îndoită de laxativă. Decocturile gelatinoase prea ușoare (bulion de vițel, de pui, de broaște) infuziile emoliente de orz, de orez, emulsiunile de migdale, ceaiurile de gumă etc... nu vor întârzia a fluidifica umorurile și a micșora, în compoziția sângelui, predomnirea apăsătoare a globulelor asupra *serului*. Nu trebue însă a întrebuința numai ast-fel de alimente, fiind-că abuzul lor ar aduce o slăbire hydremică, un fel de *diathesă seroasă*, mai vătămătoare une-ori chiar de cât diathesa congestivă. Regimului laxativ trebue să i se adaoge pâine bine coaptă, ouĕ proaspete fierte și carne de animale tinere, vițel, pui, miel, cari aŭ o acțiune reparatoare.

Și peștele poate fi întrebuințat în regimu acesta, fiind-că el e mult mai bogat în apă și în albumină și mult mai sărac în fibrină de cât cărnurile. De aceea, cu drept cuvînt doctorii englezi recomandă congestionaților (cari în rasa britanică se chiamă legiune) *„fish diet"* care e chiar clasată printre regimurile din spitale. Ei trag asemenea foloase mari în diferite cazuri analoge și din supa de broască țestoasă verde. In Rusia laptele fermentat (Kumis și Kefyr) se bucură de renumele de laxativ. Laptele, în care s'a pus o linguriță de sare pentru fie-care litru, constitue un aliment medicamentos escelent, capabil să dea o rațiune de întreținere suficientă. Adăogând apoi și câte-va legume sedative ale tubului digestiv (cum e spanacul, lăptucile opărite, cicoarea) și câte va compoturi de fructe coapte, puțin îndulcite, se va obține pentru pletorici și pentru congestivi un aliment escelent.

Molimenul ([1]) hemoroidal va fi favorizat întrebuințându-se pâinea de tărîțe turta dulce, prunele uscate fierte, untdelemnul, zmochinile, etc. In contra congestiunilor rebele (eczema saŭ acnee, dureri de cap repetate) nimic nu 'i mai bun de cât regimul vegetal absolut, cu ceai cald drept bĕutură. Bĕuturile calde sînt agenții cei mai buni: luate în doze cumpĕtate moae și calmează sângele îngroșat, îi înpuținează proprietățile lui phlogogene, calmează setea și starea febrilă. Asimilându-se repede în torentul circulator, bĕuturile calde daŭ *cărni noastre curgĕtoare* mai multă ușurință, îi îndulcesc plethora ei globulară, deschid căile eliminatoare ale rinichilor și a pieli, readuc la ritmul lor normal reacțiunile.

Bĕuturile calde eraŭ foarte obișnuite la vechii Romani; azi se cunoaște importanța ceaiului în viața națiunilor septentrionale. Ceaiul, care reprezintă și resumă mai bine acțiunea bĕuturilor calde, are proprietatea principală de a combate funestele consecințe a exceselor alimentare de carne, împedicând fermentările gastro-intestinale, gonind din stomac și din intestin acidităție, sulfurele amoniacale și înpiedicând formarea atelor produse toxice cunoscute sub numele general de *ptomaine*. Ori-ce bĕutură caldă este minunată pentru a degaja ficatul și tubul digestiv; ingestiunea ei procură o sensație vie de bună stare.

Peste câte-va zile, peste câte-va săptămâni de întrebuințare a bĕuturilor calde, omul bagă de seamă că pielea'i e mai moale și umedă, excrețiunile sînt inodore saŭ mai puțin mirositoare, urina este mai limpede și mai multă. Perfecționându-se, întru cât-va, spălarea sîngelui, bĕuturile calde ajung a feri de podagră, de obezitate, de diabetă, de eczema și chiar de alcoolizm pe oamenii predispuși, adică pe *congestivi*, al căror organizm ajunge, prin ele, mult mai apt a elimina materialele vătămătoare din sânge.

Dr. E. Monin.

[1] Totalul fenomenelor ce se produc înainte de izbucnirea hemoroidelor, hemoragiei, etc.

Informațiuni

Un proiect de lege a fost depus pe biroul Camerei din partea D-lui Ministru al afacerilor Streine' prin care cere ca Guvernul să fie autorizat a ratifica, și dacă va fi trebuință să ezecute, convențiunea și regulamentul ei semnate la Bruxel, astă-vară, relative la crearea unui biuroŭ internațional pentru publicarea tarifelor vamale a celor două-zeci și cinci țări cari aŭ aderat la ea, și anume: Republica Argentină, Austro-Ungaria, Belgia, Bolivia, Chili, Statul Independent Congo, Republica Costa-Rica, Danemarca, și Coloniile sale, Spania și Coloniile sale, Statele Unite ale Americei, Francia și Coloniile sale, Marea-Britanie și diversele Colonii engleze, India Britanică, Dominiul Canada, Coloniile Australiei de Vest, ale Capului Bunei-Speranțe, Natalului, Nouei-Galii de sud, Nouei Zelande, Quuenslandei, Tasmaniei, Terre-Neuve și a Victoriei, Grecia, Guatemala, Republica Haiti, Italia și Coloniile sale, România, Rusia, Salvador, Regatul Siam, Elveția, Turcia, Uruguay și Venezuela.

Cotizația României anuală pentru această lucrare este fixată la suma de 1491 lei.

Ieri la orele 3 și jumĕtate a început la Senat discuția rĕspunsului la Mesagiŭ.

Jandarmeria rurală va costa trei milioane lei, și va avea un efectiv de 2320 jandarmi și 145 ofițeri cu un colonel comandant-inspector.

Trenul Galați-București s'a întroenit la gara Janca.

D. A. Carp, membru în Consiliul comunal din Botoșani, a demisionat.

A apărut Revista Pedagogică *„Lumina pentru toți"* N-rul 6, anul VI, pe Noemvrie 1890, și cuprinde:

Comitetul de Redacție. Lecțiuni de probă din gramatică, de Gr. Teodosiu. O conferință foarte importantă, ținută de d-l Condurateanu. Cum înțelegem din cărți (esplicare psichologică), de d-l Th. D. Speranția. Câte-va cuvinte asupra predării istoriei în școalele primare, de C. C. Zaharia. Mică ochire asupra școalelor rurale și mijlocul de popularea lor, de St. Vasilescu. Pestalozzi. Intemeierea psichologică a actelor elementare ale gândirii în marginile legilor herbartiane de asociare și reproducere: Monografie psichologică de Ștefan Velovan. Didactica Magna, de Amos Comenius, tradusă în românește de Petru Gârboviceanu. Resumatul conferințelor pedagogice din Septemvrie 1890, ținute în Têrgoviște și consilii adresate corpului didactic rural, de d-l Condurateanu. Caracterul. Le surmenage intellectuel saŭ prea marea încărcare a școlarilor. Românii din Macedonia, (închiderea bisericei române și clerul grecesc, de Tache Mărgărit. Consiliul permanent internațional de instrucțiune de E. B. Lucrul manual. Scrieri venite la redacție.

Din Iasi

Curtea cu jurați a judecat Marți atentatul de la 17 Octomvrie din sala Palatului, asupra vieței grecului Gerolimatius, de către George Botez.

Din ziua atentatului chiar, se formase un curent puternic în favoarea lui Botez, de și faptul era grav. Se prevedea o achitare.

Marți, procesul se înfățișă și desbaterile care aŭ durat de la 11 dimineața până la 3 de noapte, aŭ fost urmărite cu cel mai viŭ interes de un numeros public.

Grecul Gerolimatius apăru ca un adevĕrat acuzat, iar Botez ca victimă. Jurații, apărarea și publicul eraŭ adânc mișcați de actele neumane, de persecuțiunile sistematice ce le-a suferit timp îndelungat nenorocitul Botez, care a fost despoiat într'un mod revoltător, de o mare avere, de o asociație de greci, și a cărui onoare familiară a fost grav insultată de Gerolimatius. Astă-zi Botez, dintr'un om cu o avere de peste 10,000 galbeni, a ajuns grație acestor spoliatori, a nu avea pâinea zilnica.

Tabloul spoliereî și suferințelor îndurate de Botez, descrise cu o vie emoțiune de apărare, a fost înfiorător și a stors lacrimi juraților și auditorului.

D-nii M. D. Sipsom și Dim. Alexandrescu, avocați distinși, aŭ fost însărcinați de Gerolimatius de a-l susține o cauză perdută.

Parchetul, reprezentat prin șeful sĕŭ d. Canari și procurorul Manu, aŭ căutat să'și facă datoria față cu un fapt grav, dar provocat de o disperare fără seamăn.

Apărătorii lui Botez, d-nii V. Dimitriu, N. Nicolaide și Al. D. Xénopol aŭ repurtat un adevĕrat succes. De și aŭ vorbit cu toții după miezul nopței totuși prin pledoariele lor de o rară eloquență, aŭ răpit aplauze și lacrimi. Arare ori s'a vĕzut jurații și auditorul atât de emoționați.

La 3 de noapte, jurații aŭ pronunțat un verdict de achitare, în zgomotoasele aplauze ale auditorului.

Avocatul lui Gerolimatius, d. Dim. Alexandrescu, a dat d-lui procuror Manu, pe când susținea acuzarea, ziarul *Adevĕrul* cu desmințirea lui Botez asupra detaliurilor atentatului, care imputa grecului că ar fi necinstit o fată a acuzatului.

Din desbateri însă a rezultat că grecul calomnia veșnic familia Botez și are chiar un proces de calomnie pentru aceasta, care nu e terminat.

*

Intinsa și frumoasa moșie *Pașcanii*, propietatea d-lui Neculai Ruset Roznovanu, a fost cumpărată cu 2,500 000 lei de către colonelul Eugeniu Alcaz.

*

Nu se știe sigur cine va fi numit prefect de poliție.

Mai mulți sorți are un senator, tot din *Vasluiŭ*, d. G. Beldiman.

Se vorbește și de d. George Bogdan, de aci.

*

Sâmbătă, în beneficiul societăței *„Reuniunea femeilor române"* se va juca, de către societatea dramatică, hazlia comedie *„Provincialii in Paris"*

Treb.

Știrĭ Telegrafice

PARIS 13 — Consiliul Municipal a adoptat propunerea de a lua pe sarcina orașului Paris cheltuelile de întreținere și de educațiune a fiului socialistului belgian Paepe, câtă vreme va locui la Paris, ca recompensă pentru serviciile aduse de tatăl sĕŭ socialismului.

VIENA 13—Oficial—Dieta Bohemiei e convocată pentru 3 Ianuarie.

PARIS 13 — Senatul a terminat în ședința sa de noapte votarea bugetului și a împrumutului cu două modificări ușoare cari vor necesita întoarcerea proiectelor la Cameră.

D-nul Labruyére a fost condamnat la 3 luni de închisoare, d-na Duc Quuercy la 2 luni și d-nul Grègoire în lipsă la 8 luni pentru că a favorisat evadarea lui Padlevski.

Camera a adoptat modificările introduse de Senat bugetului, care a fost votat în adunarea sa cu 360 voturi contra 29. Sesiunea s'a închis.

BELGRAD 13 — Scupcina a adoptat pedeapsa de 15 până la 20 ani închisoare contra miniștrilor cari ar atinge Consituțiunea.

Comisiunea Camerei fixase numai 10 ani.

Fénélon

Istoria Florizeĭ

O țărancă știa că prin vecinătatea locuinței sale se află o fee. Ea o rugă să vie când născu o dată o fată. Fea luă mai întâiŭ copilul în brațe și zise mamei: „Alege: ea va fi, dacă vrei, frumoasă ca ziua, cu un spirit mai încântător de cât frumusețea sa, și regina unui mare regat, însă nefericită, saŭ va fi urâtă și țărancă ca tine, dar mulțumită de starea ei." Țăranca alese pentru copilul ăsta frumusețea și spiritul cu o coroană, cu rizicul unei nefericiri Iat'o pe mititica fată a cărei frumusețe începe deja a întuneca pe toate cele care nu se mai vĕzuse. Spiritul ei era dulce, politicos, insinuant; învăța tot ce vroiaŭ să învețe și știa îndată mai bine de cât cei cari o învățaseră. Juca pe iarbă. la sĕrbători, cu mai multă grație de cât toate tovarășile sale. Glasul ei era mai atingĕtor de cât ori-ce instrument de muzică, și compunea ea însăși cântecele pe care le cânta. Mai întâiŭ, ea habar n'avea că e frumoasă; dar jucând cu tovarășele sale pe marginea unei fântâni clare, se vĕzu, băgă de seamă cât era de deosebită de celei'alte; se admiră. Toată țara care alerga grămadă ca să o vadă, îi făcu încă și mai cunoscute farmecele sale.

Mama sa, care ținea seamă de proorocirile feei, o privea deia ca pe o regină, și o strică prin alintările sale. Fetișoara nu vroia nici să toarcă, nici să coasă, nici să păzească berbecii; se amuza culegând flori, cu care își împodobea capul, cântând și jucând, în umbra pădurilor. Regele țărei aceleia era foarte puternic, și nu avea de cât un fiŭ numit Rosimond, pe care vroia să'l însoare. Nu se putuse hotărâ nici o dată să asculte vorbindu-i-se de vr'o prințesă a Statelor vecine, pentru că o fee îl încredințase că va găsi o țărancă mai frumoasă și mai perfectă de cât toate prințesele lumei. El luă resoluțiunea de a face să se adune toate fetele de țăran din regatul sĕŭ de la opt-sprezece ani în jos, spre a alege pe cea mai vrednică de a fi aleasă. Se excluse mai întâŭ un numĕr colosal de fete de o frumusețe mediocră, și se despărțiră trei-zeci care întreceaŭ cu totul pe celel-alte. Floriza, (așa se numea fata noastră) fu pusă în numĕrul acestora nu tocmai cu multă greutate. Se rânduiră aceste trei-zeci de fete în mijlocul unei săli mari, într'un fel de amfiteatru, unde regele și fiul sĕŭ le privi pe toate de odată Floriza păru mai întâiŭ, în mijlocul celor-l'alte ceia-ce un gingaș dedițel e între calce, saŭ un portocal înflorit în mijlocul unor mărăcini sĕlbateci.

Regele strigă că ea merită coroana sa. Rosimond se crezu fericit de a poseda pe Floriza Ii luară hainele sale de țară și-i dădură de cele brodate numai cu aur. Intr'o clipă ea se vĕzu acoperită numai cu mărgăritare și cu diamante. Un mare numĕr de dame eraŭ ocupate a o servi. Nu se gîndea nimeni de cât să ghicească ceea ce i-ar putea place pentru a i se da mai înainte de a se osteni ea să ceară.

Ea își alesese locuința într'un măreț apartament al palatului, care nu avea, în loc de tapițerii, de cât oglinzi înalte cât pereții, pentru ca dînsa să aibă plăcerea de a-și vedea frumusețea multiplicată de toate părțile, și ca prințul s'o poată admira din ori care parte și-ar fi aruncat ochii. Rosimond părăsise vînătoarea, jocul, toate exercițiile corporale, numai ca să fie veșnic lângă dînsa; și cum tatăl sĕŭ murise îndată după nuntă, înțeleapta Floriza devenise regină, ale căreia consilii decideaŭ asupra tuturor afacerilor Statului

Regina mamă a noului rege, numită Gronipota, fu geloasă de noră-sa. Ea era rĕutăcioasă, crudă Bătrînețea adăogase o spăimîntătoare diformitate urîciunei sale naturale și semăna cu o furie. Frumusețea Florizei o făcea să pară încă și mai hidoasă și o irita pe fie-ce moment: ea nu putea suferi ca o femee așa de frumoasă să o desfigureze. „N-ai de loc inimă, zicea ea adesea fiului sĕŭ, de ai vroit să te însori cu țerăncuța asta: și ai încă micimea de suflet de a face dintr'însa idolul tĕŭ: ea-i mîndră ca și cum ar fi născută acolo unde se află.

Când regele tatăl tĕŭ a vroit să se însoare, m'a preferat ori-cărei alta fiind-că eŭ eram fiica unui rege egal luĭ. Așa trebuia să faci și tu. Trimite îndărăt în satul ei pe păstorița asta, și gîndește-te la vr'o tînĕră prințesă a căreia naștere să'ți convină. „Rosimond se împotrivi mamei sale; însă Gronipota luă într'o zi un bilet pe care Floriza îl scria regelui, și o dădu unui tînăr de la curte, pe care 'l obligă să se ducă cu biletul la rege, ca și cum Floriza i-ar fi mărturisit toată prietenia pe care nu trebuia s'o aibă de cât numai pentru rege

Rosimond, orbit de gelozie și de consiliile răutăcioase pe care i le dădu mă-sa, arestă pe Floriza pentru toată viața într'un turn înalt zidit pe coasta unei stânci care se ridica din mare.

Acolo, ea plângea zi și noapte, neștiind prin ce nedreptate regele, care o iubise atât de mult, o trata așa de nedemn. Nu i se dădea voe să vadă de cât pe o babă căreia Gronipota o încredințase, și care o insulta în fie-care minut. Atunci Floriza își reaminti satul ei cu toate placerile lui câmpenești. Intr'o zi, pe când era zdrobită de durere și

pe când plângea orbirea mă-sei care preferase ca ea să fie frumoasă şi regină nenorocită, de cât păstoriţă urîtă şi mulţumită. Baba care o trata aşa de rĕŭ veni să-ĭ spue că regele trimetea un călăŭ spre a-ĭ tăia capul, şi că nu-ĭ maĭ rĕmânea alt de făcut de cât să se pregătească de moarte. Floriza rĕspunse că era gata să primească lovitura. In adevĕr, călăŭl trimes din ordinul regeluĭ, sfătuit de Gronipota, ţinea un mare iatagan, când apăru o femee care zise că venea din partea acesteĭ regine, pentru a spune Florizeĭ două vorbe înainte de moarte. Baba o lăsă să-ĭ vorbească, pentru că această femee îĭ păru a fi o damă de la palat; însă asta era femeea care proorocise nenorocirile Florizeĭ la naşterea eĭ şi care luase chipul aceşteĭ dame a regineĭ mame. Ea vorbi Florizeĭ în particular, după ce a făcut să se retragă toată lumea. „Vreĭ, îĭ zise ea, să renunţĭ la frumuseţea care ţi-a fost atât de funestă? Vreĭ să te lipseştĭ de titlul de regină, să-ţĭ iaĭ vechile haine şi să te reîntorcĭ în satul tĕŭ?“

Floriza fu încântată de această propunere. Feea îĭ puse pe obraz o mască fermecată: îndată trăsăturile feţeĭ sale se făcură grosolane şi 'şĭ pierdură toată proporţia, deveni pe atât de urîtă pe cât era maĭ 'nainte de frumoasă şi plăcută.

In starea asta nu maĭ putea fi recunoscută şi trecu foarte lesne prin mijlocul tuturor celor carĭ veniseră ca să asiste la execuţia sa. Ea urmă pe fee şi trecu cu dînsa în ţara sa.

Cu toate ostenelile, nu putură găsi pe Floriza nicĭ într'un colţ al turnuluĭ. Se dădu de veste regeluĭ şi Gronipoteĭ, carĭ dădură ordin s'o maĭ caute prin tot regatul, dar in zadar. Feea o dusese la mama eĭ care n'ar fi recunoscut-o dacă nu ar fi fost înştiinţată de fee, atât era de schimbată.

Floriza fu mulţumită să trăiască urîtă, săracă şi necunoscută în satul sĕŭ, unde păzea berbeciĭ. Ea auzea în toate zilele istorisindu-se aventurele sale şi plângându-se nenorocirile eĭ. Se făcuseră nişte cântece carĭ storceaŭ lacrimĭ tuturor celor carĭ le auzeaŭ; eĭ îĭ plăcea să le cânte adesea cu tovarăşele sale, şi plângea ca şi cele-l'alte; dar se credea fericită păzindu-şĭ turma, şi nu voi să descopere nicĭ odată nimĕnuĭ cine era dînsa.

Desbaterile Parlamentare

SENAT

Şedinţa de la 13 Decemvrie 1890.

Şedinţa se deschide la orele 2 şi 25 m. sub preşidenţia d-luĭ general Florescu.

Prezenţĭ 96 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. G. Gâlcă repetă cererea de a i se pune la dispoziţie circulara prin care toţĭ comercianţiĭ sunt obligaţĭ a se servi cu măsurĭ din fabrica Azuga.

D. General Manu spune că nu există o asemenea circulară.

D. St. Şendrea se plânge că de vr'o opt zile a cerut dosarele afacereĭ controloruluĭ Broşteanu.

D. P. Grădişteanu se plânge asemenea că a cerut dosarul alegerilor de Prahova.

D. G. Manu spune că i s'a cerut acel dosar şi de d-l deput C. C. Dobrescu căruia s'a dat, si de aceea nu s'a putut da D-luĭ Grădişteanu.

Discuţia respunsuluĭ la Mesaj

D. N. At. Popovicĭ citeşte proiectul de respuns la Mesaj.

D. D. Giani constătă că pe când Mesajul se ocupă foarte mult de alegerile comunale, proiectul de respuns nu pomeneşte nimic.

Nu cumva aceasta e opera programistuluĭ liberal din comisiunea de respuns? se întreabă d. Giani.

Insistă asupra incidentelor petrecute cu ocaziunea alegereĭ prezedinteluĭ Senatuluĭ.

D sa întreabă ce e acest guvern căruia i se contestă numele de liberal-conservator chiar de şeful aceluĭ partid? Ţara nu e cu d-v şi aţĭ alergat la un alt protector; dar Regele nu trebuie compromis.

D. Gr. Lerescu: Nu-l compromitem noĭ.

D. Giani: D-ta nu poţĭ să compromiţĭ.

Nu cătaţĭ să discreditaţĭ Coroana, după cum aţĭ batjocorit Senatul.

Majoritatea protestează.

D. St. Greceanu: Fiţĭ parlamentar.

Scandalul

D. D. Giani spunĕnd că în Mesaj sunt minciunĭ, se naşte un adevĕrat scandal. Majoritatea protestează.

D. G. Beldiman, chestor, ameninţă pe d. Giani.

Preşedintele intervine şi cu anevoie se potoleşte scandalul.

D. V. A. Urechiă respunde d-luĭ Giani care a făcut aluzie la d-sa. Spune între altele că *nu trebuie să aşteptăm mântuirea de la Rege: poporul trebuie educat, ca să se salveze el însuşĭ.* Justifică atitudinea d-sale politică şi declară că se va duce tot-d'a-una unde va fi adevĕrul.

D. G. Mârzescu îl întreabă ce părere are despre politica naţională şi despre mişcarea pentru Ardelenĭ?

D. Urechiă spune că e de părere că maĭ întâiŭ ar trebui să ne întărim înăuntru şi apoĭ să ne aruncăm privirile în afară pentru a nu pierde puterĭ scumpe, fără nicĭ un folos practic.

Condamnă partidele noastre politice carĭ n'aŭ baza, programul.

Incheind, spune că a trecut la radicalĭ fiindcă eĭ nu se prezintă numaĭ cu nume propriĭ cunoscute, ci vin cu reforme a căror îndeplinire d sa este convins că e absolut necesară. Totuşĭ, d. Urechiă nu admite sufragiul universal şi alte puncte din programul radical.

CAMERA

Şedinţa de la 13 Decemvrie 1890

Şedinţa se deschide la orele 1 sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 124 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. D-r Sache Ştefănescu roagă camera ca să ia de urgenţă în desbaterĭ proiectul de lege, prin care se recunoaşte calitatea de persoană juridică societăţeĭ studenţilor în medicină.

D. Triandafil depune maĭ multe proiecte de legĭ.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. Tocilescu continuă a critica modul cum s'aŭ făcut numirile în magistratură şi citează unele exemple, din care reiese că, deşi inamovibilă, magistratura nu va putea fi independentă.

D. Tocilescu propune un amendament, prin care cere ca, pe viitor, să se aplice maĭ bine legea inamovibilităţeĭ, şi un altul prin care cere revizuirea codurilor civile şi militare.

D. Gr. Triandafil combate amendamentele d-luĭ Tocilescu sub cuvînt, că locurile lor nu sunt în respunsul la adresă.

D. Tocilescu retrage al doilea amendament.

D. G. D. Pallade *denunţă Camereĭ pe D. Alex. Lahovary, ministrul de externe, care îndeamnă pe deputaţiĭ din majoritate să ceară închiderea discuţieĭ.*

Dacă se va închide discuţia asupra chestiuneĭ relevate de d. Tocilescu, D-sa va face o interpelare.

Discuţia se închide.

Amendamentul d-luĭ Tocilescu se respinge cu 43 bile albe, contra 69 negre.

Paragrafal 9 se votează.

Se citeşte paragraful 10. (Armata).

D. Engen Ionescu critică organizarea actuală a armateĭ şi propune unele soluţiunĭ reacţionare.

D. Gr. Cozadini aminteşte interpelarea pe care a adresat'o ministruluĭ de resbel şi constată că şi azĭ domneşte aceiaşĭ destrăbălare în armată ca şi pe timpul liberalilor-naţionalĭ.

D-sa declară că nu va vota nicĭ un credit D-luĭ General Vlădescu fără a se convinge maĭ întâiŭ de nevoia reală care impune aceĭ sacrificiŭ.

D. General Vlădescu rĕspunde tuturor oratorilor începând cu D. Dumitru Brătianu.

Paragraful 10 se votează.

Ultimul paragraf se votează de asemenea, în urma unuĭ mic discurs al d-luĭ Pallade.

Adresa în totul se votează cu 79 bile albe, contra 45 negre.

Se trage la sorţĭ delegaţiunea care, împreună cu biroul, să ducă Adresa CamereĬ la Palat.

Ies la sorţĭ D-niĭ **Lascar Catargiu, N. C. Aslan, M. Balş, D. Alexandrescu, Chr. Negoescu Gr. Argintoianu, C. Iarca, C. Vericeanu, C. Enescu, C. Bădulescu. N. Micescu,** I, Marghiloman, D. Laurian, M, Adamescu, Nae Sĕulescu, D. Popescu, Nicolae Ion, I. Balanolu, I. Stefăneanu, V. Peiu.

D. Chrissenghy vorbeşte apoĭ în chestie personală cu D-niĭ N. Ionescu şi G. D. Pallade care-l respund.

Şedinţa se ridică la orele 5.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESCI

Convocare

In temeiul Inaltuluĭ decret cu Nr. 3332 din 3 Decemvrie a. c.

Noĭ Em. Protopopescu-Pake, Primarul Comuneĭ Bucureştĭ, convocăm pe toţĭ D-niĭ alegĕtorĭ aĭ colegiuluĭ II de Adunare din judeţul Ilfov, înscrişi pe listele electorale definitive, formate pentru anul curent, ca să se adune în ziua de 20 Ianuarie 1891 la orele 9 de dimineaţă, în localele maĭ jos arătate, *spre a alege un deputat în locul d-luĭ Teodor Nica, care a primit funcţiune salariată.*

Alegĕtoriĭ acestuĭ colegiŭ împărţiţĭ în 10 secţiunĭ vor vota în modul următor:

SECŢIUNEA I compusă din 974 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Doamna Bălaşa, Sf. Dumitru, Sf. Ioan, Curtea Veche, Biserica Doamneĭ, Şerban Vodă, Creţulescu, Popa-Herea, Colţea, Rĕsvan, Sf. Gheorghe noŭ, Sf. Nicolae Şelarĭ, Sf. Gheorghe vechiŭ şi Bis. Eni.

Votează în localul ospeluluĭ comunal din strada Colţeĭ unde este şi biuroul central.

SECŢIUNEA II idem 956 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Cişmeaua, Batiştea, Sf. Vasile, Popa-Cosma, Boteanu, Popa-Darvaş, Amza şi Icoana.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe din strada Clementeĭ.

SECŢIUNEA III idem 694 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Pitar-Moşu, Sf. Visarion, Precupeţi-Noĭ, Precupeţi-Vechĭ şi Dichiu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de la Tunarĭ.

SECŢIUNEA IV idem 544 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Oţetarĭ, Popa Chiţu, Caimata, Popa-Rusu, Silivestru, Armenĭ şi Sf. Ioan-Moşi.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de băeţĭ de la Silivestru.

SECŢIUNEA V idem 796 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Manea-Brutaru, Sf. Vinerĭ-Nouă, Cărămidariĭ-de-Sus, Sf. Nicolae Duşumea, Sf. Volvozĭ şi Popa-Tatu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale din strada Polizu.

SECŢIUNEA VI idem 706 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Sf. Constantin, Sf. Elefterie, Sf Ştefan, Schitu-Măgureanu, Brezoianu, Gorganĭ şi Isvorul.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe din strada Ştirbeĭ-vodă (Cuibu cu barză)

SECŢIUNEA VII idem 997 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Arhimandritu, Biserica-Albă, Spirea-Veche, Spirea-Nouă, Ghencea, Mihaĭ-Vodă, Bărbătescu-Vechĭ şi oraşul Olteniţa.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de băeţĭ din strada Justiţieĭ (Casa Poenărescu).

SECŢIUNEA VIII idem 993 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Sf. Spiridon, Bărbătescu-Noŭ. Slobozia Vlădica, Flămânda, Sf Ecaterina, Radu-Vodă, Dobroteasa, Sârbiĭ, Cărămidariĭ-de-Jos, Apostol, Staicu, Foişoru, Manu-Cavafu, Broştenĭ şi Popescu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe din calea Şerban-Vodă (Maidanu Dulapuluĭ).

SECŢIUNEA IX idem 973 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Oboru-Vechiŭ. Iancu, Pantelimon, Oboru-Noŭ, Popa-Nan, Delea-Veche, Delea-Nouă şi Isvorul.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de fete din strada Traian (Casa Gălăşescu).

SECŢIUNEA X idem 631 alegĕtorĭ aĭ suburbielor: Negustorĭ, Mântuleasa, Vergu, Olarĭ, Sf Vinerĭ, Udricanĭ, Lucacĭ, Oltenĭ, Sf. Ştefan, Popa-Soare şi Ceauş-Radu.

Votează în localul şcoaleĭ comunale de ambe-sexe de la Lucacĭ.

Primar, **Em. Protopopescu-Pake.**

Secretar general, **C. Zătreanu.**

No. 53104

1890 Decembre 7.

ULTIME INFORMATII

Ierĭ s'a depus la Cameră următoarea petiţiune din partea D-lor profesorĭ aĭ Facultăţeĭ de medicină şi a maĭ tuturor medicilor primarĭ de spitale, prin care se susţine cererea adresată Camereĭ de societ. Studenţilor în medicină de a i se recunoaşte calitatea de persoană morală.

Domnule Preşedinte,

Sub-semnaţiĭ, profesorĭ la Facultatea de Medicină şi medicĭ primarĭ din capitală.

Vĕzênd cererea prezentă onor. Camere de către Societatea Studenţilor în Medicină, pentru a i se acorda calitatea de persoană morală şi juridică,

Constatênnd prin noĭ înşine serviciile aduse de acea societate învăţămîntuluĭ medical român,

Cunoscând mersul regulat, serios şi înfloritor al arătateĭ societăţĭ care nu urmăreşte de cât un scop pur cultural,

Considerând că calitatea de persoană morală şi juridică va asigura viitorul societăţeĭ.

Ne permitem a interveni prin D-v. către Onor. Domnĭ Deputaţĭ, rugându'ĭ să bine-voiască a primi proectul de lege în această cestiune.

Primiţĭ, vĕ rugăm, Domnule Preşedinte, asigurarea prea deosebiteĭ noastre consideraţiunĭ.

Semnaţi: **D-rul N. Manolescu profesor, d-rul Leonte, d-rul Severin profesor, d-rul Buicliu, d rul Rômniceanu profesor, d-rul Assaky profesor, d-rul Fl. Teodorescu. d rul Kalenderu, profesor, d-rul Măldărescu profesor, d-rul Şuţu profesor, d-rul Grigorescu profesor, d-rul Grecescu profesor, d-rul Drgăhescu profesor, d-rul Z. Petrescu profesor, d-rul Cherembach, dr. Theodori profesor, d-rul Petrini P. profesor, d rul Stoicescu profesor, d rul Cantacuzino, St. Sihleanu profesor, d rul V. Babeş profesor, d rul Petrini Galaţi profesor, şi d rul Felix profesor.**

Arhitecţiĭ străinĭ, consultaţĭ asupra condiţiunilor în care se vor ocupa cu sarcina de experţĭ pentru clasarea proectelor de planurĭ a clădirilor Cameréĭ şi Senatuluĭ, aŭ formulat următoarele propunerĭ:

D. *Vallot*, german, 350 mărcĭ (437 leĭ 50 banĭ) pe zi.

D. Jolli, Francez, 60 leĭ pe zi.

Neamţul tot Neamţ!

Direcţiunea generală a serviciuluĭ sanitar publică următoarea rezoluţiune:

Consiliul sanitar superior, avênd în vedere că remediul Koch e cu totul necunoscut în natura sa intimă; că corpul medical se află încă în faza de încercare şi de studiŭ a acestuĭ agent; că nu se ştie până astă-zĭ în mod precis carĭ sunt efectele asupra organizmuluĭ uman; ce complicaţiunĭ se pot ivi în urma întrebuinţăreĭ sale; că nu s'aŭ stabilit nicĭ indicaţiunile, nicĭ contra-indicaţiunile sale, că medicul, înainte de toate, trebuie să se conforme mareluĭ principiŭ de terapeutică: „primo non nocere“ şi împărtăşind părerile exprimate de consiliul sanitar superior din Viena şi de consiliul de igienă din Paris, a propus ca, până când acest remediŭ nu-şĭ va fi dobândit locul ce i se cuvine în terapeutica clasică, experimentele întreprinse cu el pe om, să nu fie permise de cât numaĭ în serviciile ospitaliceştĭ ale eforieĭ spitalelor civile şi ale aşezămintelor Brâncoveneştĭ din capitală, precum şi în spitalul central al epitropieĭ S-tuluĭ Spiridon din Iaşĭ; iar întru cât priveşte tentativele de tratament, afară din aceste spitale, consiliul face direct responsabil, de orĭ-ce eventualitate, pe medicul care ar întreprinde un asemenea tratament.

Probabil, Joia viitoare, vor lua vacanţă Corpurile Legiuitoare.

Ni se scrie din Craiova că Duminecă 16 Decemvrie 1890, va apare în acel oraş *Reforma* ziar liberal-democrat.

Tribunalul Ilfov secţiunea I a condamnat în lipsă, pe d. Avram Levy la 2000 leĭ amendă pentru că a contravenit la legea loteriilor.

Osebit de cunoscuţiĭ bancherĭ daţĭ judecăţiĭ, parchetul le-a maĭ adăogat încă câţĭ-va partenerĭ printre care este şi D. Menelas Ghermani, Ministru de finance.

Trenul care venea alaltă-erĭ din spre Vêrciorova a călcat, în staţiunea Potcoava, patru oamenĭ dintre carĭ douĭ aŭ încetat din viaţă imediat, iar ceĭ-l'alţĭ douĭ sunt mutilaţĭ. Nenorociţiĭ eraŭ însărcinaţĭ cu curăţirea zăpezeĭ de pe linia ferată.

Societatea studenţilor în medicină din Bucureştĭ ţinênd şedinţă publică în ziua de 16 Decemvrie ora 2 p. m., d. M. Manicatide, student în medicină, va ţine o conferinţă despre „tremurăturĭ post hemiplegice.“

In comuna Plaineştĭ din judeţul Râmnicul-Sărat, s'a deschis un oficiŭ telegrafic-poştal care va face serviciŭ de mesageriĭ şi mandate poştale.

Societatea *Tinerimea Română* va ţine Duminecă, 16 Decemvrie a. c., orele 2 p. m., şedinţă publică în sala Facultăţeĭ de medicină (Universitate), când D. *George Niculescu* va ţine o conferinţă despre *Criminalitate.*

Primaria Comunei Bucuresti

Publicaţiune

In vederea declaraţiunilor făcute de maĭ mulţĭ fabricanţĭ de pâine din capitală, că cu începere de la 16 Decembre curent vor ridica preţul pâineĭ şi al jimbleĭ ce d-lor pun în consumaţiune, şi pentru ca populaţiunea capitaleĭ să nu sufere din această ridicare de preţurĭ, Primăria, în temeiul art. 66 al. 10 din legea comunală, publică spre generală cunoştinţă că a luat dispoziţiunĭ ca în fie-care zi, cu începere din arătata zi de 16 Decembre curent, cel maĭ tĕrziŭ la orele 6 dimineaţa, să se pună în vînzare la locurile indicate maĭ jos, pâine şi jimblă de bună calitate, în greutate de câte un chilogram exact bucata fabricată la Manutanţa comunală de la Colintina şi cu preţurile următoare:

20 (douĕ-zecĭ) banĭ chilogramu pâine.

25 (douĕ-zecĭ şi cincĭ) banĭ chilogramu jimbla.

Locurile unde se va depune jimbla şi pâinea sunt:

Primăria, Hala Griviţa, Hala Amza, Piaţa S-tu Anton, Hala Ghica şi Piaţa 13 Septembre.

Primar, **Em. Protopopescu-Pake**

Secretar General, **C. Zătreanu**

Nr. 54,526

1890, Decembre 12

Lotăria „Reuniunei Femeilor Române" Biletele acestei loterii, a cărei tragere va fi la 24 Decembrie anul curent, se află de vânzare în Iaşi la depositul de ziare al d-lui E. I. Brummer, str. Golia (fostele dugheni ale Băncei), şi la toate chioşcurile de ziare.
UN LEU BILETUL

A eşit de sub tipar: *Procedura Codicelui Civil* de Ad. Stern *ediţia II-a revĕzută şi adăogită Preţul 5 lei.* De vînzare la principalele librării din ţară. Comandele se vor adresa „Librăriei Centrale I. Rănişteanu Bucuresci.

PUBLICAŢIE
De oare-ce am fost foarte mulţumit de D. August Klusinsky domiciliat str. Colţea Nr. 32 în transformarea pianului meŭ din sistem vechiŭ în noŭ, recomand onor P. pe acest domn, fiind convins că va fi satisfăcut.
Doctor.

AVIS
In vederea apropierei iernei compania de Gaz are onoare a învita pe domnii Abonaţi să bine-voiască a preserva în contra frigului comptorii D-lori învelindu-i cu o pătură de lână saŭ de pâslă pentru a evita congelaţiunea apei conţinută într'înşii precum şi întreruperi eventuale a iluminărei.
Directorul *Tussain.*

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academiei 24.